

Sme žiaci tercie na Gymnázium Milana Rúfusa v Žiari nad Hronom. Hneď v úvode musíme povedať, že nám je jasné, že nespĺňame vekový limit na zaradenie do súťaže, preto počítame aj s tým, že naša práca nebude hodnotená. Sme si toho vedomí. Napriek tomu by nás potešilo, ak by sme dostali nejakú spätnú väzbu, lebo sme sa ozaj snažili naše video vytvoriť najlepšie, ako sme vedeli.

Prečo sme sa do súťaže zapojili? Sledovali sme, ako starší spolužiaci pracujú nad témou. Zdalo sa nám to zaujímavé. Na rôzne projekty sme zvyknutí z hodín, tento rok sme prvýkrát robili aj jednoduché videá. Mysleli sme si, že by sme zvládli pripraviť prácu do súťaže. Zašli sme za pani profesorkou a informovali sme sa, čo je EUSTORY. Vysvetlila nám, o čo v súťaži ide. Rozprávali sme sa spolu o tom, kedy sa môžeme zúčastniť, aké sú podmienky, pozreli sme si práce z minulých rokov aj fotografie z Youth Academy. Ľutovali sme, že nám rok chýba, hlavne, keď tento rok je taká super téma. Nakoniec sme sa s pani profesorkou dohodli, že skúsime pripraviť video. Začínali sme oveľa neskôr, ako starší spolužiaci.

Pani profesorka nám navrhla témy, ktoré by sme mohli spracovať. Ku každej sme si pozreli materiál, krátke video (napr. Slavné dny). Nakoniec sme sa rozhodli venovať traumám, ktoré zažili ľudia v Bosne počas vojny v Juhoslávii v rokoch 1991-1995. Dôvodov bolo niekoľko.

1. Počas pandémie covid-19 sme dlho mali dojem, že je to najhoršie, čo sa mohlo stať. Potom sme sledovali zápas o život raneného dievčatka Irmy Hadžimoratić a uvedomili sme si, že ak aj ochorieme, nebudú nás liečiť v rozstrieľanej nemocnici takmer bez prístrojov.
2. Nemali sme veľa času zbierať materiál na video. S témou vojny v Juhoslávii v škole už dlhšiu dobu pracujeme, takže pani profesorka nás vedela rýchlo zorientovať a pomohla nám aj jej vlastnými materiálmi.
3. V téme sme našli veľmi veľa zaujímavých príbehov konkrétnych ľudí. Dali sa k nim nájsť články na internete, rozhovory, viacerých sme mohli sledovať a kontaktovať cez facebook.
4. Rozhodli sme sa riešiť vojnu, ako historickú udalosť. Sústredili sme sa, na radu pani profesorky, na osudy ľudí a to, čo prinášala téma- na TRAUMY. Zistili sme, že boli rôzne a všetky veľmi ťažké a smutné. Ale videli sme, že ak človek nie je egoista, nesústredí sa len na seba, vie ich prekonať. To je aj pre nás dobrý príklad. Aj to, že nenávisť nikdy nič dobré neprinesie, treba sa jej vyhýbať.

Video sme zostavovali tak, že sme si vybrali z materiálov, ktoré sme s pomocou pani profesorky Kohútovej získali. Vybrali sme si len pár udalostí a ľudí. Potom sme si zostavili text a dohodli sa, kto jednotlivé časti načíta. Po nahraní zvukovej stopy sme si pozreli minútáž textu a začali sme vytvárať slideshow. Nakoniec sme doplnili titulku, zdroje a tam, kde to bolo vhodné, sme doplnili hudbu. S jej výberom nám tiež pomohla pani profesorka.

Prácu posielame do súťaže a veríme, že vás zaujme. Za technické nedostatky sa ospravedľujeme. Bola to pre nás dobrá škola, ktorá nás veľa naučila a účasť určite nebudeme ľutovať.